

TELEGRAFUL ROMANU.

Telegraful este de done ori pre septembra: Dumineca și Joi'a. — Prenumeratunie se face in Sabiu la expeditură foie pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretul prenumeratuniei pentru Sabiu este pre ann 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de ann 3 fl. 50. Pen-

Nr. 79 ANULU XXI.

Sabiu, in 30 Septembrie (12 Oct.) 1873.

tră celalalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu ann 8 fl. iera pre o jumetate de ann 4 fl. v. a. Pentru prime, și tieri straine pre ann 12 1/2 fl. ann 6 fl. Inseratul se plătesc pentru întă' ora cu 7 fl. s. r. s. r. pentru a doar' ora cu 5 1/2 fl. si pentru a trei' a repetare cu 3 1/2 fl. v. a.

Invitare de prenumeratiune

„Telegraful Român“

pre patriarul din urma (Octombrie—Decembrie) al anului 1873. — Pretul abonamentului

pre 1/4 de ann e :

Pentru Sabiu 1 fl. 75 cr. v. a.

Pentru Monarchia austro-ungară 2 fl. v. a.

Pentru România și strainatate, 3 fl. v. a.

DD. abonanți sunt rugați a nu intârzi cu trimiterea prenumeraliunilor.

Adresele ne rugăm a se scrie curată, și în locu de epistole de prenumeratiune recomandăm on. publ. avisurile postale, (**Posta-Utalvány. — Post-Anweisung.**) că impreună cu spese mai putine să că mai sigure pentru înaintarea banilor de prenumeratiune la

Editura „Telegrafului Român“
in Sabiu.

Sabiu, 29 Septembre.

„Thiers a vorbit! De când nu se mai putea îndoi! Parisulu și Francia despre tientă ultima a monarchiștilor, atențunea francesilor se îndreptă deosebitul asupră barbatului, căruia i s-a dată și să pastră pâna în adenei betranie insușirile unui barbat de statu și talentul reorganizatoriu spre binele, spre salută patricie se le.

Asă introduce „Prblt“ unu articulu de fond, prin care ilustră situația Franciei din tempul de fată.

Situația Franciei de astăzi este și instrucțiva și de altă parte și plina de urmări.

Imperatul Napoleon III, cătu cu erori, cătu cu agerimea cea mai mare diplomatică, a fost adus pre Francia, cătu dintăi, ca cu principiele ei cele nouă despre dreptu sa fia că egale recunoscută de puterile, cari nu o puteau suferi mai înainte, decât când era guvernă de guverne restaurate, de guverne ce erau introduse în tiere de straini său se sustineau cu consumul acestor din simpathia. Francia nu numai că fu recunoscută sub imperiul alu doilea de puteri, ci ea se radica la o inimiție incătu în Europa, în lume nu se intemplă nimică săra de învoirea ei. Afara de acestea bunastarea ei materiale crescuse într'atâi incătu ea suportă mai tardiu unu resbelu înfricosat desfășurat pre cămpile ei, putem dice pâna adeneu în inimă ei, și solvi săra mari greutăți sarcină cea mai mare că s-a impus unor invinsi pâna acum, de cinci miliarde franci, spre surprinderea lumii întregi.

Anii din urma ne arată, că tōte aceste n'au fost în stare să scutăce pre francesi de catastrofa cea mai înfricosată, de resbelul din 1870—71. Pentru ce?

Cauza care respunde la acestu pentru ce este fără momentosă și acăstă n'ară trebui să o scape nimenei din vedere.

Dela revoluția cea dintăi pâna la cea din urma din 1848 în Francia s'a prasit diverse partide. Unele din partidele aceste au fostu radicale în progresul idealu, alttele în regresul cătu mai plin de intuție și numai o parte compusă cu recerintele presentului. Pâna erau frenele guvernului în vre-o mâna puternica partidele taceau, cătu simtiau înse că mână cea puternica lipsesc, său slabesc, luptă după putere între densele era înversiunata.

In anii înainte de începerea resbelului vedem în Francia ivindu-se acestu fenomenu și totu atunci vedem, că nemai fiindu în frontea Franciei puterea cea energetică, carea a radicat'o, a cadiuto ne pregătită în unu resbelu, carele nu numai a transiționă la pămento, dară a și daraburit'o.

Imperiul cadiu mistuitu de flacările catastrofei. Partidele acum remănu singure de capulu lor și începo, putem dice, pre fatia luptele între sine.

In mediodul acestor pasiesce betranul ministru orleanistu de ore cându și scriitoru alu imperiului celui dintăi, Thiers, pre scena și îsbutescă a deveni presedinte alu republikei nascute din caderă imperiului la 4 Septembre 1870. Elu a condus cu intelepoarea ce caracterisidă pre unu betranu sapientu, nu a avutu înse și puterea aceea de a se sustine barem pâna atunci pre scaonul presedintelui, pâna cându Francia să se decida definitiv pre lângă formă republicana acceptata, său pre lângă ori care alta formă de regim. Elu n'a potutu înfrâni nici odată partidele, ci a sciuțu numai sa le atraga cându pre ună cându pre altă în partea sea.

Jocul acestă, momentanu de mare folosu pentru Francia, era de prevediutu ca nu va poté dura multu. Si asiă pâna cându n'a ajunsu a se decide cu tota seriositate pentru ună său alta parte cu carea sa pasiasca seriosu și energetic spre unu scopu, în 24 Mai a. c. s'a tredutu delaturatu de pre scaonul de presedinte.

Ultramontanii cu monarchistii cei vechi din tempul restauraționilor castiga majoritatea în adunarea națională din Versailles și acăstă pasiescă acum cupasi energici spre restaurarea regelui apus de multu. Betranul Thiers și cu densulu altii se decido acum seriosu și fără de rezerva pentru republica înse cam tardiu. Elu din caletoriu sea în strainatate elergă la Parisu spre a se pune în fruntea republicanilor. Semnalul celu dintăi că s'a pusul său prin o epistola adresata primariului din Nancy.

Monarchistii au molte impregiurări în contrăloru. El voru să introduca unu regatu fără de votul Franciei, cu votul unei majorități din o adunare convocată între cele mai mari perplesități. El voru să introduca cu ajutoriul acestei majorități unu regatu fără da a ave plenipotentiala spre acăstă dela cine-va. El voru să treaca înapoii preste tōte desvoltările constitutiunale dela 1814 încóce și sa reintroduca unu felu de amestecu de feudalismu și constitutiunalismu.

Dara, ceea ce este instructivu și în situația acăstă, ei suntu dejă organizati, ei și sciantă și medilōcele spre densa fără chiaru, pre cându republicanii acum se organisidă, acum si cauta conducerioru și pâna voru fi în stare de a pasi cu activitatea loru potu să se trediasca cu fapte implinite.

Aceste nu voro avé statornicia. Nicu o mânăgaiere pentru ori-cine dorescă buna starea de ori ce categoria a unei societăți mari cum e și cea a Franciei. Impregiurarea ca aceste nu voro avé statornicia ne asigura numai de mari și mai inversionate lupte, lupte între cari societatea numai poate să patimăse.

Thiers în epistola dice că nu numai republic'a, dară Francia și drepturile ei suntu în periculu precum și tōte principiele dela 1789 încóce. Thiers înse acum déca a vorbitu trebue să si conduca partid'a sea de asiă, că să lucre pentru ajungerea tientei sele înse să nu dea freu passionilor, cari să aduca nouă resturnări.

Resturnările se facu totu-déun'a usioru, înse din ele anevoia nasce ce-va bunu, mai totu-déun'a reușitate.

Procesul lui Bazaine cu care s'a ocupat întră' pressa europea multu tempu și cu via interesu, s'a inceputu, in Trianon in 6 Octombrie. Siedintă' tribunalului martiale s'a deschisu în diu'a numita fiindu de fată ouă publicu numerosu. Mai întâi s'a cerut mandatul, prin care maresialul se cîtează înaintea tribunalului martiale, și după acăstă urmă constituirea acestui. La întrebarea președintelui Bazaine respinge indicarea numelui și pronumele lui. Urma apoi chinarea martorilor. Cei dintăi martori fură Canrobert, Leboeuf, Frossard, Bourbaki și Changarnier.

Conformu dispusetiunei președintelui se cetește tabel'a servitelor lui Bazaine dela incepătula carierei sale militare pre lângă escoulăriile diverse după care urmă cetearea raportului comisiunii asupră capitulatiunei dela Metz.

Raportul judecătoriului incuizitional a generalului Revire amintescă planul de resbelu, care s'a statorit contra Germaniei și discută lupta dela Forbach, in carea Bazaine se face responsabilu, pentru ce nu a ajutat pre generalul Frossard, care a fostu atacat de poteri prevalente.

Raportul cetețu alu judecătorului incuizitional alude la responsabilitatea lui Bazaine la templerile următe după denumirea său de generalissimus in 12 Augustu și explică, in parte erorile generalului prin dorintă' acestui, de a se emancipă de tutela' imperatului, care se astă continuu la armata.

Raportul acestă afirma, că maresialul Bazaine nu a voită seriosu a se departă dela Metz nici cându.

In 7 Octombrie se va continua raportul. Președintele ducele de Aumale conduce pertractarea cu chiaritate și precisiune, elu se adresă către maresialu în modu curtenitoriu cu „domnule maresialu“.

Bazaine insuși e în uniformă cu cordonul mare alu ordinului legiunei de onore, și siede în ouă fotoliu. Lângă densulu se astă aperatoriile sei, aducătii Lachaud tatulu și fiulu și pentru detaliurile militare colonelul statului majoru Vilette.

Dintre martorii chiamati numai puteni sunt absenți. Cetearea numelui Jules Favre, Regnier și a padurarii Scalabino a produs o sensație in auditoriu.

Tinența lui Bazaine e fără linisită; elu asculă cu multă atenție cetearea tuturor documentelor.

Raportele oficioase, ce sosescu regimului francez din despartieminte, constatăză, că scrisoarea lui Thiers către primariul din Nancy, in carea a desfășurat chiaru și fidelu situația prezenta din Francia, a facut pretotindenea o impressiune profundă. Manifestul se latiesc atâtă prin pressa cătu și pre alte căli fără tare.

Thiers primește din tōte părțile declaratiuni de aprobare și multiamita. Mai multă că 3000 persoane se astă în 5 Octombrie la Thiers, pentru a-i aduce omagiul loru.

Se vede, că pericolul iminent Franciei a smolsu pre betrânlul Thiers din linisice și déca mai stă în poterea unui barbatu, de a scufu Francia de infamia unei restaurații burbonice, atunci barbatu acel'a la totu casulu e Thiers, pentru ca densulu că omu cu popularitate mare, și cu o loialitate a semiemintelor ce nu se poate trage la indoieala și pre lângă aceea cu spiritul seu celu ager și petrunditoriu e capace de acăstă grea problema ce și o impune patria sea in astfelu de momente critice. Epistolă către primariul din Nancy dovește ca betrânlul barbatu de statu e deplinu rezolutu, de a aduce la valoare întră' sea individualitate și tōta inflantă' sea contra stăntatului planuitu de cea mai ignoranta reacțiune, ce a avutu Francia vre-o data. (Vomu vedé ce va face R)

Foilor englezi se telegrafiza din Pampeluna, ca Don Juan de Bourbon, tatăl pretendentului spaniol, să sǎ reîntorsu pre teritoriul franciscan, precum se exprima telegrama: „deplin desamagit de prospectele carlistilor.“

Din Spania soseau sciri putiene. Telegrafulu a amutit de odată. Această e pôte unu semn, ca operațiile de ambe părțile stau pre locu. Dupa unu telegramu al lui „Manchester Guardian“ din Bilbao carlistii a înaintat spre orașul în diviziuni teri. Bizarraga — în contrast cu site de pesie, cari spunu ca acestu duce e spre Bayonne — tiene Vergara ocupata contră diviziunilor republicane, cari se apropiu dela San Sebastian. Velasio sta în Larrosa și Elliot cu Don Carlos în Miravalles. Bilbao în modul acestă e incunjurata totă de carlisti, cari ocupă poziții tari. Generalulu Aufraghi tiene insusi impreunarea măreji cu San Sebastianu deschisa. Escitarea e forte mare. Carlistii se vedu dela fortificațiile Miravalles și Morro cu gramada. Generalulu Moriones înaintea și Santa Pau se apropiu încocă, pentru a taia carlistilor retragerea la Navarra. O luptă între astfelii de impregiurări e neîncunjurabilă, deca cum va carlistii nu se voru trage la Ordrino. În Bilbao nu e nici o temere, pentru ca carlistii voru si impresorati deca cum va noli va succede a bate pre Moriones.

Scirile cele mai nône spunu de o interitară forte latita și adeneu tăcătorie contra Angliei și Franciei, pentru ca năile acestoră a privit in liniște bombardamentulu dela Alicante. Germania a fostu reprezentata numai prin „Friedrich Karl“.

Si in Anglia e o asemenea disensiune contra regimului pentru blamagiu dela Alicante. Dintre dijurnale numai „Times“ și „Daily Telegraph“ a înfruntat sumetă flotei engleze. De ore ce trei alegeri nône stau înainte, se ascépta ca regimul va suferi o lovitură.

Bazaine.

(Fin e.)

Până la 12 Septembre procederea lui Bazaine se va dejudeca, deca nu esclusiv apoi cu deosebire din punctu de vedere militar. Epoa considerațiilor politice inca nu sosise. Densul a fostu, deca nu pâna in fine, pâna in 12 Septembre de sigur imperialist. O absurditate absolută se pôte numi acea presupunere ca elu aru fi umblat cu ideia de tradare inca înainte de a fi cunoscut că calamitatea dela Sedanu și ca eru fi vizat de o dinastia Bazaine. De considerațiile politice, cari aru fi prevalat pre cele politice militare, pâna la 12 Septembre nu pôte fi vorba, ci, că sa fînu bine înțeleși, observâmu, ca unu generalissimus in fruntea a 200,000 soldati e in cătu-vă si unu felic de po-

litie, inse trebuie sa distingem bine intre politicu și politicu militar. Casulu lui Bazaine ne dă uno exemplu de modelu pentru a face acesta distingere. Maresialulu fu provocat, a dă in ultimele dile ale lui Augustu mân'a cu armătă lui Mac-Mahon. Intrelasă elu acăsta, pentru ca nu o astă bona si consulta in asemenea impregiurări, atunci lucră după o politica militară și din punctul seu de vedere militar stergea unu planu, a căruia execuțare seu neexecuțare era pôte de o însemnatate politica mai mare. Totosi o astfelie de procedere nu se pôte numi într'adeveru politica. In acesta circumstansă vinu de a se consideră motivele. Dece se face seu nu se face ceva din considerațiile militare, atunci cele template seu netemplate, ori si care efectu politici aru avé, numai din punctu de vedere militar se potu judeca, respective condamnă. Responsabilitatea politica incepe numai acolo, unde lucrarea seu nelucrarea aterna sf dela motive politice.

Dupa aceste intâia întrebare, ce ni se obînde, e: Fostau considerațiile militare ale lui Bazaine bune? Aceasta întrebare nu se pôte responde nici cu unu „asă“ determinat si nici cu unu asemenea „nu“, de aceea nu, pentru ca si acăsta epoca are trei perioade mai mici, cari diferesc forte tare intre sine:

1. Cele 10 dile din 20 pâna 30 Augustu.

2. Cele două dile ale luptei dela Noiselle (31 Augustu si 1 Sept.) si

3. Cele 10 dile dela 2 pâna 13 Septembre.

In punctu 1 si 3 se pare, ca maresialulu e cu totulu nevinovat. Dela 20—30 Augustu! O privire asupra celor 10 dile ne arăta fără greutate ca intâia diometate a acestei perioade fu întreboinită din partea maresialului pentru restaurarea armatei, carea in urmă celor trei lupte mari si a multelor strapăti premergetorii era indisponibilă pentru nouă operațiuni; pre cîndu in a două diometate (dela 25—30) se facura celu putinu preparativele seriose pentru o incercare de a strabate, a cărei intrelasare formă punctul celu mai principal in incusa. Aceasta incercare de a sparge cordonele tari prussiane si a strabate să aplanitu in 25, s'a inceputu in 26 si numai cu privire la nașvitorită tempestate si la o luptă fără nici unu prospectu sa intrelasă.

Aceasta deosebită nefavorire a tempului nu se privesco de o usiorare; aceasta inse cu nedreptu. Suntă momente, in cari, (pentru ca totulu depinde dela o minuta), intrebarea: „Plăia seu sôră“ trebuie sa decada la unu ce indiferent si nedemnă de o atenție mai serioasă si unu asemenea momentu aice inse nu se află. Atunci celu putinu la parere, nimicu nu alternă dela minuta; o amanare era inca o perdere reparabilă si întrebarea, ca e „tempulu frumosu seu pliosu“ ave dreptu sa fia privita

de mai însemnata decât considerațiunea „trei dile mai temporii seu mai tardi“. Se scie inse, ca incercarea de a dă mân'a cu Mac-Mahon se rezulta in 31 Augusto.

Atâtă despre perioda dela 20—30 Augustu. Asemenea favorită se paru a fi lucrările pentru maresialu din 2—12 Septembre. Si aice e modul procederei sele din punctul de vedere al unui „procesu“ neacăabilu. Deja in 3 seu 4 Sept., celu multu in 6, a intelese prin faimă despre catastrofa dela Sedanu. Asiadară maresialulu nu din vină sea intră in o epocă de nesiguritate, carea privea atâtă starea in carea se astă, cătu si pusenea ce trebuie sa o iee fată cu aceste impregiurări. „Se va adeveri faimă?“ a fostu întâia nesiguritate. „Dece se va adeveri ce trebuie se faci?“ a fostu a două.

In asemenea situații, respective sensații e „a exceptă“ intre nouă casuri alu diecelea unicul celu mai bunu, o pornire neprecuteta ince condamnabilă. Unu zelu orbu strica numoi. Există inca mân'a, aru poté intrebă Bazaine, cu carea trebuie sa se imprenă? Cine aru poté dice: „da!“ Situația, in carea se astă, trebuie sa se lamurăscă. Tempula pentru acțiuni curata militare treceuse si tempulu pentru determinațiuni in mesura prevalinta politice inca nu sosise.

Si asiă resultă din intâia diometate intrăga a asediului. (pâna la 12 Septembre) inca numai o privire asupra punctului dela Noiselle.

Aice se pare, ca la totă intemplantarea maresialulu are o vina. De nu facea elu in 31 Augustu si 1 Septembre asisderea nimicu, atunci aceste două dile s'aru poté adauge la perioda dela 20—30 Augustu fără oresi care săla si s'aru accentuă simplu, ca in 26 si 27 incercarea intâia năa reusită si in 31 a credutu maresialulu prelungă lote negocierile si apromissionile (cari de altmîntene năa fostu absolută de o natură deobligatoriu si nu se tienura nici de Mac-Mahon), ca tempulu pentru reapucarea unei atari incercări inca nu a sositu.

Asă cum va deca in dilele două nomite nu se facea nimicu, aceasta amanare aru si escusabilă. De ore ce inse elu din contra a intreprinsu in adeveru lucrulu, a trebuitu sa-lu si duca in deplinire. Căci nu l'a indeplinitu, elu se acusa seu de vointia rea seu de necapacitate. Dece se acusa de necapacitate, atunci si a cestă involva in mesura serioasă culpa. „Nimene nu are delori, a si unu barbatu mare“, dice unu proverb, care are numai atunci valore cându afirmarea lui corespondentă nu se accentuează, nu se apasa nici tare nici mole.

Cine iá inse in unu momentu criticu alu partiei sele comandă preste 200,000 soldati, acelă cu primirea unei atari comande a luatu totu odata si deobligamentulu, de a fi capace de problema pusa si acceptata. Capace celu pucinu pâna la unu anumit gradu. Bazaine a remas in diu-a acestă

FOISIORA.

Din scirerile stului Ephraemu Syrulu.

(Despre cele patru lucruri din urma.)

A două venire a Domini nostri Iis. Chr. seu judecată din urma.

Motto: „Intra tōte faptele tale adulți aminte de lucrurile din urma, si in veci nu vei griji.“ Sirachu 7. 39.

(Urmare.)

Deci precum suntu molte, diferite si osiori modurile pentru cascigarea mântuirei susținutului, tomai asiă suntu multe lacasuri in imperiul cerului¹; si precum suntu molte, prea multe si seducătorie căile spre pecatu, asiă suntu multe speciele mulților.

Ioanu 14. 2. (Din desfășurările si expunerea Stului Ephraemu de mai susu in câteva capuri, se vede chiar ea loculu citatul dela Stulu Evang. I, nici decum nu involve in sine numai trei locuri, după cum le place unor a crede, ci acele suntu gradurile remuneratiunei, amesurate faptelor fia-cărui si prestatiunilor după poterile sele. Si precum s'a admis in pedepsa diferitele locuri, va se dica, pedepsa mai mari ori mai mici, după mesurăa delictului, cari in urma tōte suntu pedepsă si sentinție ultime, de unde nu se dă apelatiune, tomai asiă aci (in remunerare) Ddieu celu pr dreptu va găti si a gătiti fia-cărui loculu seu după cum a neguitalitudo si folositor talantul lui incredințat, după poterea sea intelectuală si după curatieri a animei si intenția săntă de a fi membru folositoru bisericiei si de apărătorul seu, si de a prestă in totu modulu, atâtă, cătu numai se pôte cere dela elu.

Traduc.

— 15. Voi ce aveți lacrime si preponderantia preste atraiamentele spre reu, plângeti cu mine! Fiindu ca eu cugetându la acea despartire plina de dorere si vaste, nu me potu retiné (dela lacrime.)

— Atunci, in acea ora înfricosată, într'unu mod sfasietorii de anima se voru desparsi toti de oală, si fia-care va apucă calea de unde nu este reințorcere. — Acum cine aru poté ave o anima atâtă de impetrata, cătu sa nu deplanga inca de acum acea ora, cându episcopi, preoti si diaconi voru si despartiti de fratii si socii loro? Atunci voru si despartiti si regii de odiniora si plangandu voru si dusi că nisice selavi. Nu altmîntrea se voru tangui potentatii si avutii ei neinduratori si plini de spaimă se voru vită in giură după ajutoriu, si nu va fi nimenea in stare sa le ajute, căci nu mai este nici avere, nici linguritorii si adoratori nu alergă spre servire. Nu voru astă compatimire, căci nu au fostu nici ei pre cum aru acceptă acum sa fia altii, nici si-au tramsu ceva înainte, ce acom aru poté sa aste acolo, după cum dice profetulu: „Adormit au eu somnulu seu, si n'au astă nimică toti barbatii bogatii in mânile sele²).“

Si parinti voru si despartili de fi, atunci amici de amici. Cu dorere de anima se voru desparti conjugii, cari nu si-au tienutu nemaculatul patulu loru. Dara si aceia voru si segregati (spre condamnare), cari după tropu quesu suntu vierguri in portarea loru inse fără simțiri si duri, căci o judecata fără rezerva ascépta pre celu neinduratori²). — Ci — incetidu a mai vorbi fiindu ca la expunerea acestoră me cuprinde frica si fiori. Scurtu: In fine voru si dusi dela divanu de către angerii crucei.

deli a pedepsei, batutu, impinsi, voru si toriti intre scrasniri, spre a nu mai vedé pre cei drepti si gratia, după cari no arare ori se voru vită in mersulu loru. Intră adeveru voru vedé ei acea lumina neesprimabile, voru vedé frumetele Paraisului, pre cunoscutii loru in acelă, voru vedé darurile minunate, cari le-au primitu luptacii cei bravi dela regele marirei, si tōte aceste le voru adauge tortora. Indata inse voru si despartili de cei drepti eschisi dela fată lui Ddieu, asiă cătu nu voru mai puté vedé aceea bocuria si lumina. De aci se ducu in munile arelate mai susu spre a-si ocupă loculu seu fia-care.

16. Căndu acum pentru primă data si voru recunoscó negligintă loru, voru vedé tōta speranță perdută si ca nimenea este care aru poté pune pentru ei unu cuvântu bunu, atunci erompendu in cele mai amare lacremi si voru lamentă strigando: O! cătu tempu amu petrecutu in negrigia; o cum ne-amu lasatua ne inseliat; cum, audiendu, amu defaimatu stă scriptura! Insusi Ddieu a vorbitu prin trensa, si noi nu l'amu bagat in séma! Acum plangem in intră adeveru, dara elu si intorne fată sea de cătra noi. Ce ne folosesc acum tōta lumea? Unde e tatălu, care ne-a produs? Unde e maică, carea ne-a nascutu? Unde-su fratii, prieteni, amioii? Unde e avutia si binele? si neliniștea impreonata cu ele? Unde-su ospetile; unde e umbrela cea multa si fără de folosu? Unde suntu regii si poruncitorii? Cum nu mai poté nici unu din acestia a ne mantui, si chiaru noi nu ne potem ajuta! Dara chiaru si de Ddieu si angeri suntem parasiti. Ce vomu apucă? căci nu mai este tempu de penitentia, nici o intrenire poté ceva,

¹ Ps. 76. 6. ² Iac. 2. 12.

fare indereturul mesurăi, ce s'a cerutu dela densulu. Noisseville e punctul, unde maresialul pote fi acusat si condamnat.

Inse acesta e singurul punct!

E poc'a dupa 12 Septembrie.

In 12 Septembrie primi Bazaine scirea cu tota precisiunea despre capitulationea dela Sedanu, despre captivarea imperatului, despre caderea imperiului, si proclamarea republicei.

Dela acestu momentu inainte tota lucrarea sea e de a se considera numai din punctu de vedere politiciu. Ca elu aru si potutu exceptui si de aci inainte, cu seu fara prudintia politica, spargerea liniilor inimice si a strabate, prelunga mari sacrificie, acesta e unu locru ce nu se poate trage la indielu; asia potem admite, ca in contrastu cu situatiunea intreaga, care din ce in ce luu unu caracteru mai politiciu — si adeca catra finea asediului — unele consideratiuni militarie (de e. lips'a medilocelor de transportu) a inceputu a influentiá iera asupr'a calculului politiciu.

Preste totu inse stă aceea, ca din 12 Septembrie inainte intrebarea nu mai era: „potu eu sa strabatu?”, Intrebarea dupa caderea imperiului si proclamarea republicei a devenit o intrebare eminentu politica.

Luat'a Bazaine, ca politiciu, positione bucatia cu acésta intrebare? Se pare ca si-aru si lusutu o atare pozitie. Noi aflam in carteau lui Firck („aperarea dela Metz”), carea e prelucrata dupa cele mai bune isvóre francese, urmatorele afirmatiuni:

„Maresialulu a fostu unu partisanu fidelu alu imperatului, elu a avutu pucina incredere in capacitatea regimului aperarei nationale, si a tenu tu potu continuaarea resbelului de o intreprindere fără nici unu prospecto. Décă se stabiliá in consonantia cu acésta parere spriginita in lun'a lui Septembrie mai din tota partile o pace preliminaria la incepitul lui Octobre, atunci Franci'a la pertractarii potea trage inca unu folosu mare din esistintia armatei din castrulu dela Metz, carea era inca recunoscuta de bona, si aru si potutu esoperá in acestu casu de locu, nu e imposibilu, nisee conditiuni mai favorabile, aru si potutu incungurá verosimilitate cu totul neliniscirile interne si cu folosirea cadrelor bogate aru si potutu restabilii o armata solida, cu carea eventualmente aru si potutu respucá resbelulu intreruptu.”

„Fia cumva si, comand'a asupr'a armatei concentrate in Metz a fostu data maresialului de imperatulu, de aceea nu era pentru elo, maresialulu, unu deobligamentu, de a pune acésta unica armata la dispozitionea unui consotiu, care deoparte nu era chiamat prin intrég'a națiune, de alta parte

nu desceptá incredere prin prestatiuni inseminate mai dinainte. De aceea Bazaine a hotarită cându a primitu o scire sigura despre capitulationea dela Sedanu, de a tiené armata dela Rhinu ce stă sub comand'a sea, in castrulu dela Metz concentrata si a accepta terminarea resbelului. Elu a abdisu totu odata de lupte mai mari, pentru a nu slabii fără folosu poterea si prin acésta si inseminatea politica a armatei, ocupá trup'a mai esclusivu numai cu lucrari fortificatorie si facu din cându in cându atacuri mai mici, incătu i se paru adeca ca cere ocazionalmente interesulu moralu alu trupelor si scopulu de a sustine incredere in comand'a suprema.”

La aceste affirmationi putieni avemu sa mai adaugem, pentru ca acele contineu — cu exceptiunea dela Noisseville — esculparea deplina lui Bazaine, justificarea sea ca soldat, necondituitu, justificarea sea ca politiciu celu putieni din punct de vedere germanu.

Asupr'a punctului intaiu nu voru si divergintie in pareri. Bazaine a jurat lui Louis Napoleonu si a comandat o armata, carea a facutu acel's-i-juramentu. Că soldat a trebuitu sa faca politica imperiala si sa starniesca a sustine pentru imperatul armat'a.

Asupr'a punctului alu doilea potu sa divergeze parerile ceea ce amu si concesu. Bazaine ca politiciu a avutu decă nu, alt'a, totusi o problema ce a mersu mai departe decăt soldatulu Bazaine. Fost'au elu capac de ea? Elu s'a vediotu adosu in o pozitie, in carea respectulu catra juramentulu posuveni in conflictu continuu cu respectulu catra binele patriei.

Nu era aice cau'a mai pre susu de persoá? Nu era aice unu casu, unde se cuvenia, a frângu, dupa o lege morale mai inalta, o forma, ce e dreptu sacra, dara totusi numisi o forma in favóre vieției celei mai viali? Si decă se poate combate intreptatirea la acésta, nu suntu aice lucurile astfelii, cătu juramentulu depusu sub alte impregiurari in urm'a acestor evenimente potu sa cada? Respusulu la aceste intrebări, ce ni se obtrodu acum, va si diversu, dupa cum suntu si punctele de vedere politice si morale diverse, dara si votulu celu mai desaprobatoriu alu patrioului à outrance nu se va potu infatisa in form'a unei incuse bine motivate.

Bazaine in calitatea sea de soldat a facutu, ce a trebuitu sa faca, in calitatea sea de politiciu a facutu ce a potutu sa faca. Elu aru si potutu face, dupa cum suntu parerile in Franci'a, fără de a stricá onorei sele schimbarea cea mare: a preface armata imperiala in un'a republicana, istoria i aru fiertatu acésta prefacere si patri'a o aru si glorificatu; inse e neposibilu, a deduce din impregiurarea

rea, totu-déun'a déma de a fi apretiuifa, ca decă nu a facutu acésta metamorfosa, elu are ore-si care culpa. Elu a remasu fidelu juramentului seu, fidelu semtiemantului seu de partisanu, si fidelu parerilor sele politice. Acésta pote si pentru binele patriei sele unu ce neplacutu, nedorita, bă chiaru nefavoritoriu, densulu inse nu e condemnabilu. In liniente mari la acésta nu e nimicu de interpretat si nimicu de schimbata si numai asupr'a lucrorilor de alu doilea si alu treilea rangu se mai poate disputa. Asiá i se va face o imputare si din referintele sele cátro comand'a suprema in Corny incepe dejă in 16 Septembrie si continua dupa aceea, si acésta imputare se va potu motiva prin provocarea la regulamentul francesu, care opresce ori-ce comunicatiune cu inimiculu, dara si nice ne apere neobservera esteriora a regulei si a preseriselor din partea maresialului numai o causa nesuficienta pentru a reprimanda. Aceste misiuni si intrebatiuni dincolo la Corny vatema forme valide, inse numai unu cuprinsu deplinu precisat alu acestei comunicatiuni incolu si incocu aro potu timbrá o valorem de forma, cum e ceea ce ne sta dinainte, de o crima punibila.

Acestu coprinsu a lipsit u siguro. Tradarea de maiestete aru si atunci indicata, cându maresialulu aru si servit u scopurilor prussiane si cându aro si primitu bani dela Prussia. Intradeveru si despre acésta s'a facutu vorba din partea incriminatorilor. Acésta presupunere inse nu e credibile. Avere estraordinaria a incusatului devine aice unu scutu de auro, in care se frângu sagetile, decă inse in butulu verosimilitaties potentiate mai pana la siguritate posibilitatea coruptiunei s'ar potu admite celu putieni pre uno momentu in modu hypotheticu, ce pretiu aru si fostu de lipsa, care sa corespunda colosalitatiei unui barbatu, care — acésta se pare celu putieni a si opinionea incusatorilor sei — aru si fostu in stare in totu minutulu, a jocu rol'a unui salvatoriu de patria si in acestu rolu se mai satisfaca pre langa ambitionea sea totu-odata ori care alta forma de avaritia?

Nimicu de tradare de maiestate, putieni negrige si ce-va erore, inse o parte mica si marginita! Unic'a sea vina jace in Noisseville. A explicá cau'a acestei culpe e forte greu, pana acum potu, imposibilu. Napoleonu I. se obicitu a dice: „se pare ca e o lege naturale, ca omenei potu conduce numai patru omni mari supuse directo loru si suntu de lipsa barbatu cu mare capacitate pentru a potu cuprinda cu vederea cincu asemene unimi cu deplina chiaritate.”

Bazaine avea de a dirige cinci corperi. Sa presupunem, ca in diceră acésta a lui Napoleonu e data cheia pentru a pricope si ca maresialulu a fostu la inaltimo la cele 4 si la alu 5 a scapatu? Aice

lacramele nu folosecun acum nimic'a, si cei lipsiti si miseri, cari vendu oleu¹⁾ nu se mai vedu, siindu ca tergulu a trecutu. Pana cându aveamu tempu si avre si cei ce vendu strigá cu lacrimi: „cumperati”, ne astăpámu urechile, nu-i ascultámu, nici observámu; acum i cercamu si nu-i aflam. Acum pentru noi netrebnicii nu mai este scapare, nu mai aflam compatim re siiodu ca nu suntemu demni. Drepta este judecat'a lui Ddieu! In eterno, nu vomu vedo cetele săuilor nu lumin'a adeverata; de toto suntemu lipsiti! Si acum — ce se mai dicem deacă: Remasu bunu voi dreptiloru toti? Remasu fericitu Apostoli, patriarchi si martiri. Remasu bunu, o choru alu Patriarchilor. Remasu bunu pretiosa si datatoria de vietia cruce. Remasu bunu, imperatia a cerului si Ierusalimu de susu! Mama a celui unulu nascutu, raiile alu desfăstărei, si fericitu! O, tu feciora si Nascatorie de Ddieu, mai'a iubitorului de omeni, Remasu bunu! Fi-ti fericitu si voi: Parinti mame, feciori, feti! Nici odata ne vomu mai vedé. Apoi se trage fia-care la loculu tortorei sele, cari i sa gatitu pentru saptele cele rele, unde viermele nu adorme si focul nu se stange.

17. Vedeti, ca la provocarea vóstra, amu facutu destulu si ve-amu implinitu dorintia. Cunosceti acum ca amu afslatu ce insine ne pregatim noue si a-ti auditu, ce e castigulu celor fără grigia, trandavi si nepentienti. — A-ti observatu cum cei ce-si batu jocu de porunci, suntu batjocoriti, si cum acésta vietia pierdatorie de suflete, insiela si se duce pre multi. — Acum sciti ca calumnatorii stei

scripturi suntu calumnati. — Deci nu se lasa nici unulu inselatu, iubitilor! nime sa se lasa condusu la o credintia falsa, ca adeca cuvintele esprimate despre judecata suntu numai vorbe góle; ci sa credem in Domnulu cu taria si statornicia, sa credem, ca se dă o inviere a mortilor, o judecata si apoi resplata, dupa cum invetia săntele scripturi. Sa nu bagam séma la ceste temporali, sa ne radicam preste aceste tóte si sa grigim, cum vomu potea stă aperandu-ne inaintea nefatianicului tribonu in óra cea infroscoatorie de pre urma. Acésta e aceea óra, carea este avuta de suspine, de doreri si necesuri, si in carea se esamenéza inregia vietia. Despre acésta au predisut profetii si apostolii; totu acésta di ni-o anuncia biseric'a cu voce sunatorie, si scripturile didecesi dela o margine a lumii pana la ceea-lalta strigando si indemnandu-ne; Sculati, priveghiatu, aveți grigia si destepiti, rugati-ve; si ti gata ca nu scuti dia'a nici césulu cându va veni Domnulu²⁾. — Asă, toti barbatii cei plini de spiritulului lui Ddieu intre lacrime profetau strigandu: aceea di este neincunguravera.

18. Despre acésta di vorbesce si profetulu Isai'a³⁾. „Eata diu'a Domnului vine că sa pună lumea lóta pustaja, si se pierda pre pacatosi in treos'a”. Si in altu locu⁴⁾. Eata, Domnulu vine, si platu lui cu elu, si lucrul inaintea lui. — Unu altu profetu striga tare vestindu-ne: „Eata Domnulu vine si cine va potu sustine diu'a venirei lui; si cine va potu sa stea cându se va areta⁵⁾. Mai de parte vorbesce unu altu profet⁶⁾. „Domne audiu amu judecat'a Ta si m'amu temutu, si cutre-

muru a cuprinsu medularile mele⁷⁾. Si inca uno altu ne vestesc tare persóna Domnului⁸⁾. „In diu a resbunării voii resplai, si nime e care sa scape de mân'a mea. Preste acésta di vorbesce Davidu celu plini de spiritulu⁹⁾). Ddieu aretat u veni, Ddieu nostru si nu va tacé; focu inaintea lui va arde si impregiurul lui visorū forte¹⁰⁾. — Despre acésta dice apostolul Pavelu¹¹⁾: „In diu'a, cându va judecat Ddieu cele ascunse ale omeneilor, dupa Evangeli'a mea“. Si ierasi dice acela-si¹²⁾: „Socotiti dreptu aceea cum se umblati cu pădia¹³⁾. Si intr'altu locu¹⁴⁾: „Infricosatu lucru este a cadé in mâinile Ddieu lui celor viu¹⁵⁾. Si fericitulu Petru ne vestesc venirea acelei dile dicendu: „Diu'a Domnului vine asiá ca unu furu nótdea; in aceea céruriile ardiendu voru trece si elementele se vor topi de caldura“.

19. Dára ce vorbesce de profeti si Apostoli? Caci insusi Domnoul nostru ne-ou datu mai inainte testimoniu despre aceea di cându a ditsu¹⁶⁾: „Paditi-ve că sa nu se ingreudie animile vóstre cu satiul măncărei si cu beti'a si cu grigile lumii acesteia, si fără de veste se vina aceea di asupr'a vóstra. Caci că o cursa va veni preste toti cari locuiesc pre pamantu. Deci priveghiatu, ca in óra care voi nu ganditi va veni fiulomului. Nesunti-e a intrá pre pórta cea strimta carea duce la vietia¹⁷⁾“.

(Va urmá.)

¹⁾ Cu referintia la pild'a despre cele 10 fecioare; la Math. 25. 1—9.
²⁾ Si la Math. 25. 13. ³⁾ Isa. 13. 9. ⁴⁾ Ibid. 40. 10.
⁵⁾ Mallow. 3. 2. ⁶⁾ Avac. 3. 1.

jace un punct negru, în totă impregiurările insă negru ori nu, un punct pentru incusa.

Noi ne amu propus a dovedi ca maresialulu Bazaine pâna la unu gradu anumită a fostu obligată și pentru cinci unimi.

Septămânilor mai de aproape ne voru deslegă acelă enigma, de că nu (ce pote fi posibil) va remană ca întîntuire o enigma.

Inainte de acelă cu unu anu sa fi disu maresialulu: „Dece me voru strâng către parete, me voi speră mai fără crutare decât cum-va placă unor'.”

Cu privire la acelă, și inca sub impregiurările schimbate ale tempului de acum, unu compromis, care n'ară risipit intunerecolu, aru poté fi placut. „Fr. Bl.”

Concursu.

Stațiunea de invetiatoriu la scolă populare gr. or. din comon'a Vinerea protopr. Orastiei devenindu vacanta, se scrie concursu pentru ocuparea ei pâna la 7 Octombrie st. v. a. c.

Emolumentele suntu: 200 fl. v. a. din cass'a comunale cuartiru liberu și 6 stângi de lemn de incalditu.

Doritorii de a se aplică la acestu postu invetatorescu suntu avisati sa-si trimită concursele instruite conformu „Statotului organicu” inspectiunie scolare districtuale gr. or. in Orastie pâna la preceptul terminu.

Vinerea in 23 Septembre 1873. (1-3)

Concursu.

Devenindu parochia gr. or. din Orminda, protopresbiteratulu Zarandului, vacanta, pentru ocuparea ei prin acelă se scrie concursu pâna in 20 Octombrie.

In 21 va fi alegerea.

Venitulu acestei parochii, carea numera la 930 suflate, computat in bani sue preste 400 fl. v. a. proveniti parte din ecclisia (portiune canonica) parte din o stola bine regolata.

Doritorii de a ocupă acela parochia au de a-si indreptă petitionile loru instruite conformu „Statotului organicu” la subsemnatolu in Bradu (Zarandu) pâna la terminulu susaretatu.

Bradu in 24 Septembre 1873.

Comitetulu parochialu in contielegere cu Prot. Ioc.

Nicolau I. Miheltianu
Prot. gr. or. a Zarandului. (1-3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei invetatoresci din protopresbiteratulu gr. or. a Zarandului, impreunate, sia-care, cu unu salariu anualu de 210 fl. v. a. cuartiru și lemn, se scrie concursu.

1. Orminda și Pescer'a, 2. Bait'a și Salisce, 3. Hertiegani, 4. Siesuri, 5. Curechiu, 6. Bucuresci, 7. Blajeni, 8. Joncu, 9. Ribitru și Uibaresci, 10. Grohotu, 11. Bulzesci, 12. Birtinu, 13. Prihodisce și Tătăresci, 14. Luncoiu de Josu, Doritorii de a ocupă acestea stațiuni au de a si indreptă petitionile loru instruite in sensulu „statotului organicu” la subsemnatulu in Bradu (G. Zarandu) pâna in 20 Oct. a. c.

Bradu 24 Sept. 1873.

In contielegere cu comitetele parochiale concernante.

Nicolau I. Miheltianu,
Prot. gr. or. a Zarandului. (1-3)

Concursu.

Pentru ocuparea celor două posturi de invetiatoriu la scolă gr. or. din Opidulu Ocn'a superioră, cu terminu pâna la 15 Octombrie a. c.

Cu posturile aceste este impreunato salariul de 205 fl. v. a.; cu prospectu de immultirea acelui pâna la 300 fl. v. a., din care sia-care invetiatoriu are jumetate. (½)

Doritorii de a ocupă aceste stațiuni, au a-si adresa concursele loru, bine instruite la subsemnatulu comitetu parochiale, dovedindo, ca suntu de relegea gr. or. si au absolvatu studiele pedagogice ori clericali la institutulu nostru din Sabiu.

Ocn'a superioră 12 Septembre 1872

Comitetulu parochiale in contielegere cu P. Administratore. (3-3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu, lângă nepotinciosulu parochu din parochia Predealu, — in protopresbiteratulu Branului — care parochia după dotarea eseuțuită in sinodulu parochialu dela 21 Noemvre 1872, cade in class'a a treia, cu permisiunea venerabilului consistoriu archidiecesanu din 12 Iuliu a. c. Nr. 657. sa scrie concursu pâna la 26 Octombrie 1873.

Emolumentele suntu: jnmetate din totă venitele si beneficiile parochiei acestei.

Doritorii de a ocupă acestu postu si voru inainta subscrisului, petitionile loru instruite in sensulu statutului nostru organicu, pâna la terminulu de susu.

Zernesci 20 Septembre 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu. Ioanu Metianu, (2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunelor de invetiatoriu devenite vacante aflatore in protopresbiteratulu tractoari Cetăției de Pétra (Kövar Vidék) se eschide concursu pâna in 30 Septembre si 7 Octombrie in care dile va fi alegerea.

Emolumentele suntu:

a) Tintesiu - mare 120 fl. v. a. si cuartiru.
b) Fonație 130 fl. v. a. si cuartiru.

Doritorii de a ocupă acestea stațiuni suntu posibili recursele loru in sensulu statutelor organicu bine instruite ale substerne la scaunulu protopresbiteral pâna la terminulu prescriptu.

Fauresti in 12 Septembre 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu. Ioanu Greblea, (3-3)

Ad. Nr. 244 — 1873.

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei invetatoresci la scolă confesiunala gr. or. din Palosiu protop. Palosiului, se scrie prin acelă pâna in 29 Septembre st. v. a. c. concursu.

Emolumentele suntu:

In bani gata 140 fl. v. a. din cas'a alodiala; cuartiru liberu in edificiulu scolaru si lemn de incalditu.

Concurrentii pâna la terminulu mentionatua sa-si tremita la subscrisulu documentele de calificiune, constatându absolvierea cursului pedagogicu si aduna clase gimnasiiali. Alesulu va fi obligat si cu supravegherea preste adjunctu, si indreptarea acestuia.

Palosiu in 16 Septembre 1873.

Cu contielegerea comitetului parochialu. Teofilu Ghenea, (3-3)

Concursu.

Pentru ocuparea stațiunei invetatoresci la scolă confesiunala gr. or. română din Beriu protopresbiteratulu Orastiei se publica pâna in 15 Oct. a. c. st. v. concursu.

Emolumentele suntu:

1. Salariul anualu de 105 fl. v. a. din cas'a alodiala.
2. unu senatiu de 1 caru de fenu.
3. cuartiru liberu in edificiulu scolai si lemn pentru incalditu de ajunsu.

Doritorii de a ocupă acela stațiune au a substerne suplicile loru instruite in sensulu stat. org. si adresate Pré Onor. D protopresbiteru Nicolau Popoviciu in Orastie pâna la terminulu susu atinsu.

Invetiatoriblui i obligat pre lângă obiectele propunande in scola sa conduce in totă Dumineacă si serbatorea canăriile bisericesci la sănta liturgia; de unde si va trage venitul usualu.

Beriu in 19 Augustu 1873.

In contielegere cu Protopresbiterul respectivo. (3-3)

Comitetulu parochialu.

Concursu.

In protopresbiteratulu gr. or. alu Ioagiolui I comitatului Hunedorei suntu a se ocupă urmatorele posturi invetatoresci:

1. Hondola cu 200 fl. v. a. salariu anualu si cortelu.

2. Certesiu cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu, si dela totu elevulu unu caru de lemn.

3. Magara cu 150 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemn.

4. Fornadi'a cu 120 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemn.

5. Suligete 130 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemn.

6. Valisior'a cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 2 orgii lemn.

7. Delu-mare cu 160 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 3 orgii lemn.

8. Bambotocu cu 300 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemn.

9. Rapoldu-mare cu 240 fl. v. a. salariu anualu, cortelu si 6 orgii lemn.

10. Bobaln'a cu 260 fl. v. a. salariu anualu, si cortelu.

Doritorii de-a ocupă acestea posturi, au a tramite subscrisului petitionile loru instruite cu documentele necesari pâna la 6 Octobre a. c. st. v.

Hondola in 31 Augustu 1873.

In contielegere cu respectivele comitete parochiale Basiliu Piposiu (3-3) Protopres.

Edictu.

Mariu Cristea, de regea gr. or. din Rodu scaunulu Mercurei, standu in procesu divortialu cu barbatulu ei Ioanu Dur'a, si-a parasit de mai multu tempu domiciliul si astădi ubicationea ei e necunoscuta; deci se cităza prin acelă a se infatisă inaintea subsemnatului foru in terminu de unu anu si anumitu pâna in 15 Septembre 1874 spre continuarea procesului, caci la din contra acestă se va termina si in absență ei.

Mercurea 13 Septembre 1873.

Scaunulu ppescu gr. or. alu Mercurei. L. Dracu, (1-3) adm. prot.

Edictu.

Paraschiv'a Ioanu Bând'a din Sasaușiu in tractoari Nocrichiu Cincu-mare care a parasit pre barbatulu ei legitima Mateiu Florea dela Ilimbavu in repetite renduri, iéra acum de mai multu că unu cu tota avereia ei la barbatu avuta, caci no se mai sci de loculu ubicationei ei, se citădia prin acelă a se infatisă inaintea subscrisului foru matrimoniale in restimpu de unu anu si o dî, caci la din contra si in absență ei se va dâ hotarire de divortia la cererea barbatului ei.

Nocrichiu in 1 Sept. 1873.

Forul matrimoniale gr. res. alu tractului Nocrichiu-Cincu mare. G. Măieru, (1-3) adm. ppescu.

Citatii edictala.

Antoniu Tirtu din Bosiorodu, sarele a parasit cu necredinta de 5 ani de dile pre legiuța sea muiere Sunzuin'a Tirtu — nasouta Bontea, — totu de acolo (ambii de religiunea orientala) despre carele acum aprópe de doi ani de dile nu se mai scia unde se află, — se citădia prin acelă a se prezintă in tempu de unu anu, — dela datulu prezent, inaintea subscrisului scaunu protopopescu, caci la din contra, si in absență densoului se va decide procesul divortialu, in sensulu prescrisloru canone sântei nôstre biserici.

Hatieu in 1 Septembre 1873.

Scaunulu protopopescu gr. oriental alu tractului Hatieu. I. Ratiu, (1-3) Protop.

Indreptare. In cerculariu de sub Nr. 1711 sc. publicat in nrulu trecutu s'a stracuratu o erore si adeca in punctul 6. sirulu 6, unde in locu de notariulu e de a se certi invetiatoriulu.